

מסורת הש"ס

(א) נעיל מו... (ב) נעיל מו... (ג) נעיל מו... (ד) נעיל מו... (ה) נעיל מו... (ו) נעיל מו... (ז) נעיל מו... (ח) נעיל מו... (ט) נעיל מו... (י) נעיל מו...

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה נפל לפניו ודי"ה חייב הדי"א: (ב) רוס' ד"ה כיון וכו' נכנס חבירו במו קנה כל שאילו נכנס הגר לא קנה נכנס חבירו במו לא קנה:

הנהגות הגר"א

(א) נ"ב נכדי שידועהו. ר"ב ג"י המכנים שידעו וכו"ה ג"י הלא"ש וטור:

משכויס. לקמיה מפרש דבר המושך כל העדר אחריו: ה"ד אי במשיכה. שהיכה במקל וזלמה לפניו שכן דרך זהמה דקה: ליקני במשיכה. למה לי מסירת משכוכית: אי במשיכה. קני להו שהיה ר"ה"ר או חצר שאינה של שניהן שאין משיכה קונה שם דאין משיכה

כיון שמסר לו מפתח קנה ה"ד אי בכפסא ליקני בכפסא אי בחוקה ליקני בחוקה לעולם בחוקה ובעי למימר ליה לך חוק וקני וביון שמסר לו מפתח כמאן דאמר ליה לך חוק וקני דמי אמר ריש לקיש משום ר' נאי "המוכר עדר לחבירו כיון שמסר לו משכוכית קנה ה"ד אי במשיכה ליקני במשיכה אי במסירה ליקני במסירה לעולם במשיכה ובעי למימר ליה לך משוך וקני וביון דמסר לו משכוכית כמאן דאמר ליה לך משוך וקני דמי מאי משכוכית הכא תרגמו קרקשתא ר' יעקב אומר עיזא דאולא בריש ערדא כדרדש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא כד רגזו רעיא על ענא עביד לנגדא סמוחא: מתני' כסוהו הראשון ובה השני ומצאו מגולה ולא כסוהו השני חייב כ"כ כסוהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת פטור לא כסוהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת חייב הנפל לפניו מקול הכרייה חייב לאחריו מקול הכרייה פטור הנפל לתוכו שור וכליו ונשתברו חמור וכליו ונתקדעו חייב על הבהמה ופטור על הכלים הנפל לתוכו שור חרש שוטח וקמן חייב ה"בן או בת עבד או אמה פטור: גמ' וראשון עד אמת מיפטר אמר רב בכדי שידע ושמואל אמר בכדי שידועהו ורבי יוחנן אמר ואי בכדי שידועהו וישכור פועלים ויכרות ארזים ויכסנו: כסוהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת פטור: כיון דכסוהו כראוי היכי נפל אמר ר' יצחק בר בר חנה שהתליע מתוכו איבעיא להו כסוהו כסוי שיכול לעמוד לפני שוורים ואין יכול לעמוד בפני גמלים ואתו גמלים וארעוה ואתו שוורים ונפלי ביה מאי אמרי היכי דמי אי דשכיחי גמלים פושע הוא ואי דלא שכיחי גמלים אנוס הוא לא צריכא דאתו לפרקים מו אמרינן כיון דאתיין לפרקים פושע הוא דאיבעי ליה אסוקי ארעתיא או דלמא כיון דהשתא מיהת ליכא אנוס הוא ת"ש כסוהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת פטור ה"ד אילימא כראוי לשוורים וכראוי לגמלים היכי נפל אלא לאו כראוי לשוורים ולא

נב.

כיון דמסר לו מפתח קנה ה"ד [אי] בכפסא בו. רש"י מפרש כ"פ חוקת הנמים וכ"כ ד' נכ: וס' ד"ה נעלו גבי נעל וגדר כל שהוא נכנסו הגר דנעל היינו שקבע מנעול בדלת לנעלו דהוי כיון אבל סגר הדלת נכנסו הגר אין חוקה דאין זה אלא כמבציר ארי מנכסי חבירו ואע"ג דגבי שפירות הנמים אמר ברש"י מסכת פסחים (דף ד. וס' ט) דכשמסר לו מפתחות הוי נחוקת השוכר לנדוק וה"ה לקיטו ה"מ מוכר ומשכיר בית לחבירו אבל נכנסו הגר מאן מסר ליה דליקני וקשה לר"י להכא משמע כדריש דמסירת מפתח לא קני אלא הוי כאומר לך חוק וקני דדוקא גבי חמץ הוא דתלוי במסירת מפתח דמי שמפתח בירו עליו לנדוק כיון שהוא יכול ליכנס בזה הבית לנדוק ומה שפי' דלא קני בנעילת דלת אין נראה דנגיעתו בפרק הוורק (דף ע"ו:) אומר גבי גט דחזיל איחי ומיחוד ומפתח אלמא נעילה לחוד קניא שלא היה יכול לעשות שום מנעול דשנת הביע ואע"פ שאסור לקנות בשבת בשבט מרע שרי שלא תטרופ דעמו דלאמרי בפרק מי שמת (כ"ב דף קט: וס' ט) ובחוקת הנמים (ס' דף ע"ו.) נמי מוכח גבי ההוא דתנן אלו נכנסו שיש להם חוקה ואלו שאין להם חוקה ופרקי הגמרא מ"ש רישא ומ"ש סיפא ומשני אמר רבא כל שאילו נכנסו הגר קנה נכנסו חבירו (א) קנה נכנסו הגר לא קנה נכנסו חבירו הכנים מרגעולין לתוך הבית הרי זו חוקה נכנסו הגר נמי קנה והיינו טעמא דקנה דמסתמא כשתנן שם מרגעולין נעל דלת כדי למסרם אלמא בנעילת דלת סגי ואין לדמות נעילת דלת למכירת ארי דדוקא תמן לרור דסכר מנייה מיהא הוא דלאמרי בחוקת הנמים (כ"ב דף ג.) דהוי כמכירת ארי אבל נעל שנעל דלת בפני כל אדם ואין מניח אדם ליכנס מוכחא מילתא שהינתן שלו וקני בנעילה לחודה והא דאמר תחם הבונה פלטריין נכנסו הגר וכו' אחר והעמיד להם דלתות קנה אורחא דמילתא נקט שאותו שמעמיד דלתות רגיל לנעול וה"ה נעל ולא העמיד: בבב"ד שידע. כלומר שהקול ילא שהגור מגולה דמסתמא שמע ושמואל אמר בשמיעה בעלמא לא מחייב דאין סומך אשמיעה עד שידועהו ורבי יוחנן אמר עד שידועהו וישכור פועלים ויכרות

עין משפט
גר מצוה
ס' א ב מ"י פ"ג מהל'
מכירה הלכה א פסג
עשין פס טו"ט"ע ח"מ סי'
ק"ל ספ"ק ד'
ס' ב מ"י פ"ג מהל' ט"ק
ממון הל' א פסג עשין
פס טו"ט"ע ח"מ סי' מ'
ספ"ק ט'
ס' ד מ"י שם הל' ד
טו"ט"ע שם ספ"ק
ט':
ס' א מ"י שם הלכה י'
ומי' בהשגות ונמ"מ
טור ש"ס פ"ק אל'
ע' א מ"י שם פ"ג הלכה
א פסג שם טו"ט"ע שם
ספ"ק כ':
מ"א ז מ"י שם פ"ג הלכה
טו פסג שם טו"ט"ע
שם ספ"ק י':
ע"ב ח מ"י שם טו"ט"ע שם
ספ"ק כ':
ע"ג ט מ"י שם הלכה א
טו"ט"ע שם ספ"ק ט':
ע"ד י מ"י שם הלכה ד
ומי' בהשגות ונמ"מ
טו"ט"ע שם ספ"ק כ':

ארוס וה"ה השני שנמתין לו שיעור זה אלא דלא בעינן שידועהו שכבר ידע ושמואל סבר דמיד יש לו להשיב שם שומרים שלא יפול שום דבר בצור: ואתו שוורים ונפצו ביה. פ"ה דלא נפלו צו גמלים לא מיבעיא לן דחייב דהא לגבי גמלים פושע הוא וכן משמע הלשון ויש ליתן טעם דכבר דאפילו לא שכיחו גמלים כלל יש לחוש שמא יבאו גמלים ויפלו אבל אין לחוש שיערו גמלים ויפלו אחרי כן שוורים:

ארוס וה"ה השני שנמתין לו שיעור זה אלא דלא בעינן שידועהו שכבר ידע ושמואל סבר דמיד יש לו להשיב שם שומרים שלא יפול שום דבר בצור: ואתו שוורים ונפצו ביה. פ"ה דלא נפלו צו גמלים לא מיבעיא לן דחייב דהא לגבי גמלים פושע הוא וכן משמע הלשון ויש ליתן טעם דכבר דאפילו לא שכיחו גמלים כלל יש לחוש שמא יבאו גמלים ויפלו אבל אין לחוש שיערו גמלים ויפלו אחרי כן שוורים:

ארוס וה"ה השני שנמתין לו שיעור זה אלא דלא בעינן שידועהו שכבר ידע ושמואל סבר דמיד יש לו להשיב שם שומרים שלא יפול שום דבר בצור: ואתו שוורים ונפצו ביה. פ"ה דלא נפלו צו גמלים לא מיבעיא לן דחייב דהא לגבי גמלים פושע הוא וכן משמע הלשון ויש ליתן טעם דכבר דאפילו לא שכיחו גמלים כלל יש לחוש שמא יבאו גמלים ויפלו אבל אין לחוש שיערו גמלים ויפלו אחרי כן שוורים: